

18 Ιουλίου Παρακλητικός Κανών Μάρτυρος ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ τοῦ ἐν Ῥοδοστόλῳ, Ἀντ. Μάρκου

Δι' ευχῶν τῶν αγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ο
Θεός, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καὶ τό Θεός Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.
Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἀληθείας Χριστοῦ στρατιώτῃ,* αὐθέντου δοῦλον, πλήν
Κυρίου τῷ δούλῳ,* τό Ῥοδοστόλου καύχημα, στερρῷ ἀθλητῇ,*
δεῦτε καὶ προσπέσωμεν* μετ' εὐλαβείας βοῶντες,* σαῖς εὐχαῖς
ἐλέησον* τοὺς φλογῇ καιομένους* ἀποστασίας πνεύματος δεινῆς,*
ἵνα τιμῶμεν* τὰ σά, Μάρτυς, μνημόσυνα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τόν τῆς Μοισίας εὐγενέστατον γόνον,* τόν Ῥοδοστόλου
ἀγιάσαντα χθόνα,* τό Παραβάτου θῦμα ἐθελούσιον,* δεῦτε
εὐφημήσωμεν,* ἐλέησον ἐκβοῶντες* τοὺς παραπικραίνοντας* τόν
Θεόν ἀπιστία* καὶ εἰς τὰς ἄνω ὁδήγησον μονάς* καὶ μετανοία*
ἡμᾶς χειραγωγήσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε...

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: ΑΙΜΙΛΙΑΝΩ
ΡΟΔΟΣΤΟΛΟΥ ΔΕΗΣΙΣ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀληθείας, ὦ φίλοι, τῷ ἐραστῇ* καὶ ὁμολογίας* διὰ βίου τῷ
τιμητῇ,* Αἰμιλιανῷ τῷ Μάρτυρι Μοισίας,* οἱ πυρούμενοι πάθεσι
σπεύσωμεν.

Ἰασιν σωμάτων τε καὶ ψυχῶν* παράσχου τοῖς ὅσοι* τῷ
λειψάνῳ σου τῷ σεπτῷ* προστρέχουσι ἐν Βουκουρεστίῳ,* εἰς
Κωνσταντίνου ναόν πανσεβάσμιον.

Μάχη κατά τοῦ πλάνου ἐπιτυχών,* νίκας νῦν χαρίζεις* τοῖς
τρυχωμένοις ὑπό παθῶν·* διό ἡμᾶς ῥῦσαι, θεοφόρε,* ἀπό παθῶν
τῶν ψυχοφθόρων πρεσβείαις σου.

. Θεοτοκίον.

Ἴδε τόν ἐνυπάρχοντα ἐν δεσμοῖς* σαρκός σκιρτημάτων,*
καί ἀπάλλαξον, Μαριάμ,* δεσμῶν τῶν ἐκεῖσε, Θεοτόκε,* εὐχαῖς
ἀγίαις, σεπτῇ μεσιτείᾳ Σου.

ᾠδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Λώβην ὄφεως, Μάρτυς,* ἐν τῇ σαρκί φέροντι,* παθῶν
ιοβόλων ταμεῖον* ὁ τάλας πέφυνα,* πλήν σύ μοί δώρησαι*
ἀπαλλαγὴν ἀπό τούτων,* τό ἀγιότητος* ταμεῖον ἄριστον.

Ἰός τῆς ἀμαρτίας* τὴν ὁδύνην ἐπέφερε,* τοῖς μετὰ τὴν πτῶσιν
ἀνθρώποις,* πλήν σύ θεράπευσον,* ὥς τῶν βασάνων λαβῶν* ἐν
σώματι τὴν πεῖραν·* διό πασχόντων πύρωσιν* σβέσον καὶ δρόσισον.

Ἀπό παθῶν ὀλεθρίων* ἡμᾶς ἀγάπη σου κάλυψον,* ὥς καὶ
σωφροσύνης καλύπτρα·* ψυχὴν δέ στέγασον* ἐν ἀπαθείας σκεπῇ,*
αὐτῆς δέ Μάρτυς, τὴν δρόσον* σοῖς δούλοις ἐπέχεε,* ὥς
συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον.

Ναόν, Παρθένε, μολύνας τόν τοῦ σώματος πάθεσι, Σοί τῇ
Μητρί τοῦ Κυρίου ἔνδακρυς ἔρχομαι ῥῦσαι δεόμενος* τοῦ
Μάρτυρος πρεσβεία βασάνου κολάσεως αἰωνιζούσης με.

Διάσωσον* ἀπό παθῶν τοὺς δούλους σου, θεῖε Μάρτυς,* ὅτι
πάντες οἱ ἐν δεινοῖς πρὸς σὲ καταφεύγομεν,* ὥς ἔχοντα πρὸς Θεὸν
παρρησίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν* καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Κάθισμα. ᾠχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Αἰμιλιανέ, τοῦ Ῥοδοστόλου κόσμημα, δυσώπει
Χριστόν, λυτροῦσθαι πάσης πτώσεως, τοὺς πίσκει σέ γεραίροντας
καὶ πταισμάτων δίδοναι συγχώρησιν καὶ ἐκ παθῶν νοός ἀπαλλαγὴν,
τοὺς σπεύδοντας, Μάρτυς, τῇ πρεσβείᾳ σου.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

ὦ καὶ πῶς κατερρύπωσα τῆς ψυχῆς μου Κύριε, τό χιτῶνιον,
πλὴν πρεσβείαις τοῦ ἱκέτου Σου Αἰμιλιανοῦ Σύ ἀποκάθαρν.

Ῥῶσιν δίδου μοι, Ἄγιε, ψυχῆς μου δέ θεραπεύον τραύματα,*
τῇ δυνάμει τῇ δοθείσῃ σοι, εἰς ἀντίδοσιν τῶν θείων παλαισμάτων
σου.

Ὅλος, Μάρτυς, ἀπόλλυμι,* πάθεσιν ὀλεθρίοις ὀλύμενος* διό
ἀνώρθωσον τόν κράζοντα* Αἰμιλιανέ, ἴδε τόν δοῦλον σου.

Θεοτοκίον.

Διαβόλου, Μητρόθεε ἀπό ρύπου ψυχὴν μου κάθαρν τοῦ
προσκλαίοντος καὶ τάλαινος, Αἰμιλιανοῦ τῇ πρεσβείᾳ Σοῦ
θεράποντος.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅλον με Πατρί, διὰ Πνεύματος Ἁγίου Σου ἐπισύναψον,
ἀγνόητι Χριστέ, ἐκκαθάρας* τῇ πρεσβείᾳ τοῦ Ἀθλοφόρου Σου.

Σῶσαι Σόν λαόν τῇ πρεσβείᾳ τοῦ Ἁγίου Σου, τῆς φαυλότητος
τόν ρῦπον καὶ παθῶν* τῶν γηϊνῶν διαλύον τὴν σκοτόμαιναν.

Τοῦτον τόν λαόν τῷ ἐν βάθει κατακείμενον ἀπιστίας Σὺ
ἀνάστησον, Σωτήρ, τὴν πρεσβείαν* τοῦ Ἁγίου Σου δεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὅρος νοητόν* ἀρετῆς καὶ ἀγιότητος ἐπιγινῶντες Σε, Κυρία τοῦ
παντός, τά ἐλέη Σου τοῖς δούλοις Σου ἐπόμενρον.

ᾠδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Λύτρωσιν καὶ ἐνίσχυσιν, Ἄγιε, ἐξαπόστειλον, τῷ ἄφρονι βίῳ
τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ῥῶσιν καταβαλόντα, ἀσθενεῖα δέ
κατακείμενον· σοῦ δέομαι τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ νοός παραπτώσεων,
σῶσον με.

Ὁ μανίαν καὶ προσβολὴν Παραβάτου* ἐκνικήσας, Μάρτυς, τῇ
ἀθλήσει, τὴν ἐν σοὶ ἐνυπάρχουσαν ὄντως* τοῦ Παρακλήτου χάριν,
θεσπέσιε, ἐπέδειξας πᾶσι λαοῖς, προσομιλήσας πυρί κατακαίοντι.

Ὑπόκειμαι, ταῖς τοῦ βίου πάθεσι τοῖς ἀκαθάρτοις, ἃ
μολύνουσιν ὅλως, τὴν ἐν ἐμοὶ τοῦ Κυρίου εἰκόνα· πλὴν σαῖς
δεήσεσι θεαῖς ἐλέησον, τόν προσβολαῖς φθοροποιοῖς
κατατρυχόμενον, Μάρτυς θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Διάσωσον ψυχὴν ἐμήν, Ἀκήρατε, ἀμαυρότητα παθῶν
καταργοῦσα, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ παντάλαινος δούλου, τόν Σόν Υἱόν
δυσωποῦσα καὶ Κύριον,* ὅτι μεγίστην πρὸς Αὐτόν παρρησίαν
κρατεῖς, Ἀειπάρθενε.

Διάσωσον ἀπὸ παθῶν τοὺς δούλους σου, θεῖε Μάρτυς, ὅτι
πάντες οἱ ἐν δεινοῖς πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἔχοντα πρὸς Θεὸν
παρρησίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Αἰμιλιανοῦ τῇ πρεσβείᾳ, Πολυέλεε,* ἱκεσίαις τε αὐτοῦ καὶ δεήσεσι* τῷ Σῷ λαῷ ἐπίβλεψον καὶ σῶσον ἡμᾶς* ἡμάρτομέν Σοι, Ἀγαθέ,* καὶ παροργίζομεν αἰεὶ,* τὴν Σὴν ἀγαθότητα* δέχου τὴν μεσιτείαν* τοῦ ἁγίου Σου δούλου,* ἐπικαμπτόμενος, Σωτήρ,* αὐτοῦ ταῖς δεήσεσι.

Προκείμενον. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ. *Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκε ἡμῖν;*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ιβ΄ 8 – 12).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθήσεται. Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τι ἀπολογήσησθε, ἢ τι εἵπητε· τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου* πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,* ἐξάλειψον τὰ πλήθη* τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου* πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,* ἐξάλειψον τὰ πλήθη* τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. *Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...*

Δαιμόνων σκοτόμαιναν* καταβαλὼν θείῳ πόθῳ,* ἀνδρικῶς ἐνήθλησας* θεῖον τῷ Παντάνακτι* ἔχων ἔρωτα* καὶ ζωῆς κρείττονος* καταξιωμένος,* τοῦ Δουνάβεως τό καύχημα,* ἀπαύστως πρέσβευε,* πάσης συμφορᾶς καὶ κακώσεως,* δεινῆς τε περιστάσεως* καὶ ἐπιβουλῆς τοῦ ἀλάστορος,* ἀτρώτους τηρεῖσθαι* τοὺς μέλποντας τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν,* δι' ἧς Χριστὸν ἐμεγάλυνας,* τὸν σὲ θαυμαστώσαντα.

Ὡδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐμακρύνθην Σοῦ φόβου* καὶ εἰς ἀπείρους αἰῶνας μέλλω
κολάζεσθαι* καὶ κόπτεσθαι καὶ κλαίειν,* ἀλλὰ σῶσόν με, Σῶτερ,*
τῇ πρεσβείᾳ τοῦ δούλου Σου,* ἵνα Σε πόθῳ ἀνυμνῶ,* εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ἡ χάρις τῶν ἀγώνων,* δι' ὧν ἡγιάσθης, Μάρτυς μακάριε,*
χάριν καὶ εἰρήνην,* παρέχει ἀνταδέλφοις,* τοῖς πιστῶς
ἀνακράζουσι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν* Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σωτηρίας τὴν τρίβον* εὐθυνόν μοι, Μάρτυς, καὶ καταξίωσον*
τὸν ἐλαφρὸν βαστάζειν* ζυγὸν Χριστοῦ Κυρίου,* τοῦ Ῥοδοστόλου
ἀγλάϊσμα,* ἵνα τῆς θείας χαρᾶς* ἀξιωθῶ καὶ δόξης.

Θεοτοκίον.

Ἰασαι ἀπὸ νόσων* ἐκλυτρούμενος, Μάρτυς, τῇ προστασίᾳ
σου,* σαρκὸς ἐπαναστάσεις* καταστέλων εὐχαῖς σου* τοῖς ἐκ
πόθου κραυγάζουσι· χαῖρε Παρθένε Ἀγνή,* Μαρτύρων μόνον
γέρας.

Ὡδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Σαρκὸς ἀτάκτου* τῶν ἐπιθέσεων ῥύου* καὶ διανοίας ἀτάκτων
σκιρτημάτων,* ὡς οὐρανόθεν* λαβὼν ταύτην τὴν χάριν.

Ἀγνείας τείχει* περιτείχισον, ὅπως* ἀντιστῆναι δυνησώμεθα,
Μάρτυς,* τοῦ ἀντικειμένου* τὰ βέλη τὰ πυρφόρα.

Θεοτοκίον.

Ναὸν Υἱοῦ Σου* ἀνάδειξον, Κόρη,* τὴν ψυχὴν τοῦ Σοῦ
παντλήμονος δούλου,* τοῦ ἐξανυψοῦντος* πρὸς Σέ νοός τό ὄμμα.

Ὡδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Τοὺς πόθῳ προσκυνοῦντας* εἰκόναν σου ἁγίαν,* τὴν ἐν
Σκουζέ τῷ ναῷ σου ὑπάρχουσαν,* τῆς τῶν παθῶν ἀλογίας* πάντας
ἀπάλλαξον.

•
Ὡράϊσον εὐχαῖς σου* ψυχῶν τὴν ἀκοσμίαν* καὶ δυσωδίαν
παθῶν ἐξαφάνισον* τῇ εὐωδίᾳ ἀρετῶν* τῶν τοῦ Πνεύματος.

Νικήσας ἐν τῷ κόσμῳ* Μάρτυσι συγχορεύεις* καὶ τῶν
Δικαίων τοῖς δήμοις δεόμενος,* ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων* τὴν
θείαν μνήμην σου.

Ἰλύος ἀμαρτίας* κάθαρὸν με, Πάτερ,* πρεσβευτικάῖς σοῦ
ἀρδείαις, θεότιμε,* καὶ οὐρανόθεν γλυκασμόν* ἐπόμβρησον δέομαι.

Ὅσιως διανῦσαι,* πάντα μου τὸν βίον,* ἐνίσχυσόν με,
Μοισίας τό καύχημα,* ἵνα ζωῇς τῆς ἀλήκτου* τύχῳ ὁ ἄθλιος.

Θεοτοκίον.

Υψίστου χαῖρε Μῆτερ,* Κεχαριτωμένη,* ἡ τῆς ψυχῆς μου
χαρὰ καὶ παράκλησις* καὶ εὐφροσύνη ἁγία* καὶ σωτηρία μου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς..

Βίῳ διαπρέψας σεμνοπρεπῇ,* ἤθλησας νομίμως* καὶ καθεῖλες
τὸν δυσμενῆ,* Αἰμιλιανέ Μάρτυς* Χριστοῦ ἀγαθοδοῦλε,* διὸ τοῖς
σὲ τιμῶσι* δίδου βοήθειαν.

Ὅρμησον τοὺς δούλους σου οὐρανῶ,* θεότιμε Μάρτυς,*
πάντων δέ φάνηθι βοηθός,* τῶν προσερχομένων* τῷ θείῳ σου
λειψάνῳ* καὶ ἐπικαλουμένων* τὴν προστασίαν σου.

Ἦνεγκας βασάνους ἐν τῇ σαρκί* ἐμμένων τῇ πίστει,* ὥσπερ
ἄσαρκος, Ἀθλητά,* καὶ τῆς ἀνομίας* ἀπέτεμες τὸ κράτος,* ὑπὲρ
Χριστοῦ σὸν αἷμα* ἐκχύσας, Ἅγιε.

Θρόνῳ παριστάμενος τοῦ Χριστοῦ,* Αἰμιλιανέ μάκαρ,*
εὐκλεής ὡς ἀγωνιστής,* πρέσβευε ἀπαύστως,* πάσης λυτροῦσθαι
βλάβης,* τοὺς προσιόντας, Πάτερ,* σεπτῇ εἰκόνι σου.

Μέγας ἀνεδείχθης τοῖς ἐν τῇ γῇ,* τρισόλβιε Πάτερ,*
ἀριστεύσας πνευματικῶς* καὶ τῶν σῶν αἱμάτων* ἐκχύσει
ὕπεμφαίνεις* τὴν πρὸς Χριστὸν τελείαν* ἀγάπην, Ἅγιε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,* Πρόδρομε Κυρίου,*
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,* οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου,*
ποιήσατε πρεσβείαν* εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. ᾠχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε... **Δόξα.** Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν...

40 Κύριε ἐλέησον

ᾠχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προσφεύγοντας πιστῶς,* ἐπὶ τῇ θερμῇ σου
πρεσβείᾳ* καὶ τῇ εἰκόνι, σεπτέ,* ῥύου πάσης θλίψεως καὶ
περιστάσεως* τῶν παθῶν δέ διάλυσον* τὸν σάλον παιόντων,*
ἅπασι προχέων νῦν* χάριν σωτήριον* σύ γάρ Ῥοδοστόλου
ὑπάρχεις* καὶ τῆς Ῥουμανίας προστάτης,* ἔνθα τό σὸν λείψανον
ἀπόκειται.

Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

**Δι' εὐχῶν των ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ο
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**